

ఓ. పి.
శ్రీకాశీవిశ్వనాథ
యోగమాల
మధురాక్షరం.

రచయిత :
విద్వాన్ సింజల సోమశేఖరరావు

మూద్రణ :
నవోదయ ఆర్ట్స్ ప్రింటర్స్, చీరాల.

1992

మూల్యము : 4-00

ప్రాక్కథనము :-

శ్రీమదారాధ్యదైవము విశ్వనాథస్వామికి నా కావించు కవితా కైంకర్యములో “యోగమాల”, “మధురాక్కరలు” అను నివి మహాక రెండు కృతులు వెలువరింపగలిగి నందులకు నా కలము పండించు సుకృతలబ్ధికి సంతసించుచున్నాను. వీటి సర్వ స్వామ్యములు స్వామివి.

ఇటులనే నా యిష్టదైవముల నుద్దేశించి రచించిన యెన్నో శతకములు, నక్షత్ర, యోగమాలలు కావ్య నాటకాదుల వ్రాత రూపములకు కోరినట్లు సుందర ముద్రణ రూపములు ఘటించి యిచ్చుచు సాహిత్య సేవలో నాకెంతో సహకరించుచుండిన శ్రీ గుండపు పూర్ణచంద్రరావు (“నవోదయ ఆర్ట్స్ ప్రింట్స్” చీరాల) గారి సౌజన్యత నా హృదయమున చెరిగని ముద్ర వారికి నా మనస్సు మనస్సులు.

“ప్రమాదో ధీమతామపి” ఇందలి ఉభయ స్థాలిత్యములను విజ్ఞులు సవరించుకొన గోరెద.

ఇట్లు,
గ్రంథకర్త

ఓమ్,

శ్రీ కాశీ విశ్వనాథ

యోగమాల

శ్రీ విశాలాక్షీ పరిస్ఫుట వామాంగః

శ్రీకృష్ణ మనోంబుజభృంగః ధృత కురంగః

జూటావ కుంతన స్ఫురిత వియద్గంగః

భస్మ విలిప్తాంగః భవవిభంగః

కంధరా బంధుర గ్రైవీయక భుజంగః

శరథి నిషంగః శ్రీ హరి పతంగః

నేత్రాగ్ని కీలికా నిర్దహ తానంగః

కరుణాంతరంగః నిగమ కురంగః

వేదచోదిత పృథుల వృద్ధీశతాంగః

దినకరనిశాకర రథాంగః క్రిపురభంగః

ప్రథిత రాపూరిపేట పౌర ప్రసంగః

సాధుసంగః కాశీ విశ్వనాథలింగః

ప్రమథ గణంబులు ప్రణవ పూర్వకముగా
 శివ “నమో నమ” యంచ జేరి కొలువ
 వాక్పతి శ్రీ పతి ప్రస్తావన గ విశ్వ
 సృష్టి పుష్టి గుఱించి చెప్పకొనగ
 అష్టదిక్పాలకు అష్టవసువులు వి
 ధేయతా స్థితి నివేదించుకొనగ
 ద్వాదశాదిత్యు లేకాదశదుర్ములు
 కొలువు కూటంబున గూడి వెలుగ
 రజతగిరి మీద లోకాల ప్రభుత నెఱపు
 సాంబమూర్తివి! మద్గురూ! శరణు శరణు
 ప్రథిత రావూరిపేట పౌర ప్రసంగ!
 సాధుసంగ! కాశీ విశ్వ నాథలింగ!

ఓ మహావనిషన్నగోపరి భాగ ప్ర
 కాశకోన్నత పతా కాయమాన!
 ఓ మహాయోగి మనో మందిరాంతర
 ప్రక్షిప్త దివ్య దీపాయమాన!
 ఓ మహాముని హృత్పయోధుహ వధురసా
 స్వాదిత మదమధుపాయమాన!
 ఓ మహాకవి కవి తోత్పల చంపక
 మాలికా కృత మహి మాయ మాన!
 నా కయిత పూల పూజలు స్వీకరింప
 స్వాగతించు హృదయ పీఠి కధివసంప
 ప్రథిత రావూరిపేట పౌర ప్రసంగ!
 సాధుసంగ! కాశీవిశ్వ నాథలింగ!

శ్రీ మధ్వరుండపు శివుడవు నీవంచు
 నిన్ను నమ్మితి నయ్య నెమ్మనమున
 నీ చేతనేగదా! నిఖిలంబు కాదగు
 నీ కొఱకేగదా! లోక సృష్టి
 నీ కంటె నెవరింక వా కొంటికిలపైన
 నీలోనివే భూత జాలములివి
 నీ వందు నుండివి లేవిందనగ నేల:
 ఎందైన నుండివి యందు మౌళి:
 వాఙ్మనః కాయ కర్మల భక్తి యుక్తి
 నీకుగా మీదుగట్టిన నియతి వాడ
 ప్రధిత రావూరిపేట పౌర ప్రసంగ:
 సాధుసంగ! కాశీవిశ్వనాథలింగ!
 నా జన్మభూమియై నా విద్వేసుద్దుల
 కొనరినపేట రావూరిపేట
 ఈ పేట నీ వెప్పుడిటు నెలకొంటివో
 గాథలు త్రవ్వగా గల వవేవా
 మా యూరి దైవమై మా పూజలను గొంచు
 మమ్ము జాలించెడు మా ప్రభుండ
 వాస్తాన కవిగనై అంకిత మిడుచుంటి
 నెన్నికగా కృతుం లేన్నో నీకు
 శివకవిగ నన్ను దీవించి చేయు జీవి
 తమ్ము "సత్యం శివం సుందర"మ్ము గాగ
 ప్రధిత రావూరి పేట పౌర ప్రసంగ:
 సాధుసంగ! కాశీవిశ్వనాథలింగ!

నా వాఙ్మయ తపస్సు నాటికి నేటికి
 ఎంతగా ఫలియించె నంతగాను
 బ్రాహ్మీయ మదిగాన వాగర్థముల తోడ
 బంధుర కవితా ప్రబంధములను
 దేశి మార్గముల దీప్త వివిధ వృత్త
 బంధముల్ భక్త్యను బంధములుగ
 నీ పాద పూబకు నా పద్య పాదముల్
 వేలకు వేలగు పూలు నీకు
 చిత్తగింపుము నా పూజ చేసివంత
 దీని కిం బ్రతి ఫలములు నేనెఱుంగ
 ప్రథిత రాపూరిపేట పౌర ప్రసంగ!
 సాధుసంగ! కాశీవిశ్వనాథలింగ!
 ఏ పూవులో యేల? ఆ పూవు లేవై న
 బొత్తి గా వసివాడి పోవునవియె
 వాడిపోనివి తెక్కులూడి పోనివిగదా!
 నాకై తల పువులు నవనవములు
 సంస్కృతాంధ్రముల చారు తరంబుగా
 మున్ను మార్గ కవిత లెన్నొయిడితి
 తెలుగు తీయముల దేశి కవితలోన
 సీసముల్ నేడివి స్వీకరింపు:
 వేనికవిగాని ఫలితముల్ వేని కవిగ
 ఏమిడెదవా? అదెల్ల నీ యిష్టమయ్యు!
 ప్రథిత రాపూరిపేట పౌర ప్రసంగ!
 సాధుసంగ! కాశీవిశ్వనాథలింగ!

కవిత్వై న తొలినాళ్ళ గావించితిని నీకు
 శార్దూల ముత్తై భ శతక మొకటి
 మధు రాక్కర లటంచు మధురంబుగ శతక
 మదియొక టిచ్చితి నడిగినట్లు
 నా కందములు రస మాకందములనొక
 మున్నూ తొసంగితి మోదమలర
 శతకంబు లొసగితి “సర్వేశ్వరా” యని
 “మల్లికార్జున” యని మకుటములిడి
 “యోగమాల” నా కవితా సుయోగమాల
 సేనముల జెప్పచుంటిని చిత్తగింపు!
 ప్రథిత రాపూరిపేట పౌర ప్రసంగ!
 సాధుసంగ! కాశీవిశ్వనాథలింగ!
 బ్రహ్మది సురశిరోరత్న కిరీటముల్
 స్ఫర్పించు నెవ్వని పాదయుగము
 గౌరమ్మ నిడునాడు గట్టల పాదుసా
 కడిగె నే యొడయని యడుగుదోయి
 మునిసూను మనిచె యముని తొమ్ములదరంగ
 దన్ని యెవ్వని పాదంబదొకటి
 పౌనః పునర్భవ భవ సాగరంబీద
 జీవికేని పదము జీవనాక
 శివః భవత్పదములు నమ్మి చెడినవాని
 వానకుః దడియనివాని గానమిలను
 ప్రథిత రాపూరిపేట పౌర ప్రసంగ!
 సాధుసంగ! కాశీవిశ్వనాథలింగ!

చతురబ్ది వలయిత జ్ఞాపాలకుండౌచు
 క్షేత్రిగాంచిన చక్రవర్తియైన
 విశ్వకవిత లోక విప్రుతి నెన్నిక
 బడసిన కవి సార్వభౌముడైన
 దేశాలు కొనదగు కోశాల సిరితోడ
 ధనమని తలదన్ను ధనికుడైన
 వేదవేదాంగాది విద్యలన్నింటికి
 విభుతగాంచిన మహావిజ్ఞుడైన
 నీ కృపకు బాతుడేమియుం గాకయున్న
 కల్లరా ముక్తిగాంచుట కల్లకల్ల
 ప్రథిత రాపూరిపేట పౌర ప్రసంగ!
 సాధుసంగ! కాశీవిశ్వనాథలింగ!

అధ్యాత్మికపు శిఖరారోహణంబులు
 సంస్కారు లెవరికో చక్కగుడురు
 ఉపనిషదర్థ లక్ష్యోప రర్చనములు
 వుజ్ఞాత్ములెవరికో హిందీపాపగు
 కుండలిని శక్తి గురుతరీర్థస్థగములు
 ధార్మికులెవరికో దక్కనేర్పు
 జనన మరణముక్తి సంప్రాప్తకంబులు
 కర్మరహితు లెవరొ కాంచగలరు
 ఏ మెఱుంగని అవివేకి నేను తండ్రి,
 నాకు గురురూప శివదర్శనంబు చూపు!
 ప్రథిత రాపూరిపేట పౌర ప్రసంగ!
 సాధుసంగ! కాశీవిశ్వనాథలింగ!

ఏ వేదము వలించె ఎబ్బెతీకపు బోయ
 నీలోన జేరిపో నేర్చినాడు
 ఏ శాస్త్రము చదివె ఏనుగు తానుగా
 నీ లోలయింపగా జాలినదియె
 ఏ మంత్రము వలించె నీ సొలె పుర్వది
 తత్త్వము స్యర్థంబు తానుపొందె
 ఏ తంత్రమూ హించె నిక నాగు బామది
 తా శివోహంబగు దారి గాంచె
 కోటి జన్మల పుణ్యంబు కూడిరాక
 గూ చదువు లేవియును ముక్తి నీయలేవు
 ప్రధిత రావూరి పేట పౌర వ్రసంగః
 సాధుసంగః కాశీవిశ్వనాథలింగః
 అదినీవు, బ్రహ్మమే నను నర్థమున మహా
 వాక్యార్థములు సులభము లెచూడ
 అర్థము సులభమే అచరణంగాదు
 అది మాటలా? శివోహంబు తండ్రి!
 యమనియమాది యోగాంగాష్టకమ్ముల
 సాధన శోధన చాలవలయు
 వెనుక తానెత్తిన వేలజన్మల మహా
 సంస్కారముల కొల్కి సాగవలయు
 నిన్ను సేవించి నైష్కర్మ్య నియతి నెఱవి
 నీ కృపకు బాతుడతడౌను నీవు తాను
 ప్రధిత రావూరి పేట పౌర వ్రసంగః
 సాధుసంగః కాశీవిశ్వనాథలింగః

ఆగామి సంచిత ప్రారబ్ధ కర్మలు
 మూడు పేటల ముడివీడనివగు
 బీజము కర్మగా భూజము జన్మగా
 ఒకదాని కొకటియై యుండు నవియె
 ఈ ముడివిప్ప నిష్కామ కర్మను దప్ప
 మఱి యింకొకటగాదు మానవులకు
 విత్తులేనప్పుడు వృక్షముండనియట్లు
 చచ్చిన కర్మతో జచ్చుజన్మ
 ముక్తియన జననమరణ విముక్తియగదా!
 ముక్తిపొందుట నీ భక్తి యుక్తి పాశు
 ప్రథిత రాహరిపేట పౌర ప్రసంగ!
 సాధుసంగ! కాశీవిశ్వనాథలింగ!
 అంతర్విరోధుల ఆటకట్టించి, అ
 య్యంత రింద్రియముల నదువుననిడి
 నా సాగ్రలక్ష్మ్యంపు నాడెం బెఱింగి, తో
 గంటి చూపున నిన్ను గంటయనిన
 ఆదియానుగదా! శివోహంబను లక్ష్మార్థ
 సిద్ధికి లక్షణ శుద్ధి యవగ
 ఆ సూటి తెలుపవే! అస్మద్గురు స్వామి
 గురురూప శివుడవై గురై టంగ
 గుర్తు తెలియక యెవడెంత కొట్టుకొనిన
 దక్కనేర్చునే! తత్త్వచింతన ఫలంబు?
 ప్రథిత రాహరిపేట పౌర ప్రసంగ!
 సాధుసంగ! కాశీవిశ్వనాథలింగ

ఏరూపమిడికొన్న నీ పేరబిల్చిత
 నీవు కానిది యేది నిఖిలమునను
 సొకారు డవుగ నిరాకారు డవుగను
 చూడనేర్చినవారు చూడనేర్చు
 ఆ స్థితత్వంబున అవి రెండునున్నవి
 నా స్థితము లేవు నా స్థితవు
 చీమలో నున్నావు దోమలో నున్నావు
 నీవు లేనిది లేదు నిశ్చయముగ
 లెడనుటకంటె మంచి దున్నాడనుటయె
 పావభీతి రవంతైన వట్టగలదు
 ప్రథిత రాపూరిపేట పొర ప్రసంగః
 సాధుసంగ కాశీవిశ్వనాథలింగ
 చావు పుట్టువులతో జన్మ సహస్రాల
 చక్క భ్రమణము సంసారమిద్ది
 సంసారమిదొక నిస్సార సముద్రంబు
 నీళ్లక లైయిందు నుక్కుతిరుగు
 ఈ షణ్ణంబుల వొక యెటుగాని యొడ్డులు
 పాడు మొసళ్లగు భ్రాంతులిందు
 కడగండ్లు గండ్లగు కడు ముప్పతిప్పలు
 తెప్పలేయవి ముంచి తీరునింక
 తీరుతెన్నులు తేవేవి దీనిదాట
 నీవెకర్థధారివి నొక నీదు కృపయ
 ప్రథిత రాపూరిపేట పొర ప్రసంగః
 సాధుసంగః కాశీవిశ్వనాథలింగః

పుట్టిన బిడ్డకు చిట్టి బొజ్జ వినుప
 తల్లి చన్నుల పాలధార చేపి
 నలునంత విత్తులో నగమంత యూడల
 మట్టియాకార మిమడ గజేసి
 చిటుదోమ గొంతులో చెవుల కింపొనరించు
 గాన మాధుర్యముల్లుగ జేసి
 మినుకు మినుకు మంచు మెఱుగుడు పుర్వుతో
 మెఱుపు డీవెల సొరు మేళవించి
 సృష్టివై చిత్రినిం గూర్చి చెప్పకొనగ
 మాటలకు నందీ రానట్లు మలచినావు
 ప్రథిత రావూరిపేట పౌర ప్రసంగ!
 సాధుసంగ! కాశీవిశ్వనాథలింగ!
 ఉదయ శిఖరిపైన ఉదయార్క బింబంబు
 పూర్ణకుంభంబుగా పొడుచునపుడు
 వశ్చిమాశాంగ నా ఫాల భాగంబున
 హరివిల్లు రంగులు విరిసినపుడు
 ఆమవన నిసియందు అమ్మలక్కల వోలె
 చుక్కల చెమచెక్క జూచునపుడు
 పున్నమిరాత్రులు పుచ్చపూదోటగా
 వండువెన్నెల లార బజచునపుడు
 ప్రకృతి నీ సృష్టికల్పనా వైభవమున
 కర్థముం బట్టి చూపించు నట్లతోచు
 ప్రథిత రావూరిపేట పౌర ప్రసంగ!
 సాధుసంగ! కాశీవిశ్వనాథలింగ!

నీ బ్రతుకీ మాత్ర నిఖిల లోకస్థితి
 నియమాను సరణమై నివృద్ధిలు
 నీ తర్జనీ సంజ్ఞ భూత పంచకములు
 ధర్మ సేతువులను తప్పించనవు
 నీ కను సన్నతో లోకాధిపతు లెల్ల
 అవనతులై విధేయత ఘటించు
 నీ దరస్మితముతో నీరేణ గర్భాడు
 లాసన్న పీఠంబు లధినసించు
 విశ్వలోక నియంతపు విశ్వపతివి
 చిశ్వమే నీవు మత్త్రభూ! వినతినీకు
 ప్రథిత రావూరిపేట పౌర ప్రసంగ!
 సాధుసంగ! కాశీవిశ్వనాథలింగ!
 ఇంద్రసింహాసనాధీశత్వ మమరిన
 ఇకజాలు లెమ్మంచు తృప్తిపడడు
 రంభాది సురవధూ సంభోగ మబ్బిన
 తుచ్చ లైంగిక విషయేచ్ఛ విడడు
 వాచనలవిగాని ధనరాసులున్నను
 సీరులపై నాశను జెఱవికొనడు
 మిండికి మెట్లుగా మేడలు గట్టిన
 గ్రహముల కెగబ్రాకు కడకపెటడు
 ఐహిక సుఖాలపై ప్రాకు లాచెగాని
 మరచు వరచింత యెంత పామరుడు నరుడు
 ప్రథిత రావూరిపేట పౌర ప్రసంగ!
 సాధుసంగ! కాశీవిశ్వనాథలింగ!

ఎండ మావులు చూచి ఏర్లు వాగులటంచు
 బుంగల గొనితేర బోయివట్లు
 చవిటిసేలను విత్తి నసోవలబ్ధికి
 గరిసెలు గాదెలు తెరచునట్లు
 మాచకమ్మ చనుల మానక పాలచే
 పలు బిడ్డ కుండ్రావ బూనినట్లు
 మిండి పూదోటలో మేల్పుంతి చేమంతి
 పూలు గంపల కెత్త బోవినట్లు
 ఈ నిజముగాని జగమున ఏదొయేదొ
 జరగ బెట్టుదు మనుకొను టుత్త మాట
 ప్రథిత రావూరిపేట పొర ప్రసంగ!
 సాధుసంగ! కాశీవిశ్వనాథలింగ,
 మదవతీ భుకుటికా మాలి కారచనలు
 మనసు నై శ్చల్యంబు మంటగలుప
 బ్రీడావతీ త్రపా విలసనా కర్ణజల్
 గుండె దిట్టతనంబు బెండుపటువ
 సుందరీ దరహాస సుఖవిలాసంబులు
 చిత్త నైర్మల్యంబు చెఱిపివేయ
 లోలేక్షణా వీక్షణా లోలతాస్థితి
 బుద్ధి శుద్ధంబెల్ల పూడ్చి వేయ
 నరుడు తలముగ్ని చెడుగాని నయమెఱింగి
 ముక్తిరమ బొందనీ భక్తి యుక్తిగనడు
 ప్రథిత రావూరిపేట పొర ప్రసంగ!
 సాధుసంగ! కాశీవిశ్వనాథలింగ:

దేహ గేహంబులు స్థిరము లై నట్లులు
 ఇవి చూచుకొనుటతో నిట్టిపోయె
 కొడుకుల భాధ్యతల్ కడచు దాకనుకొన్న
 ఒక్కటి తీర నింకొకటి మిగిలె
 ఇంత దాతైనది యేమందు లెక్కింప
 తీసివేతల తోనె తేలిపోయి
 ఫారమార్ధికముల భవితవ్యములు చూడ
 బ్రతుకు పొత్తపు పుటల్ పలుచబడియె
 ఐహికపు ప్రాకులాటతో అయినవరకు
 నీ కవిగ జెప్పుకొంటయే నేర్చినాడ
 ప్రథిత రాహురిపేట పౌర వ్రసంగః
 సాధుసంగః కాశీవిశ్వనాథలింగః
 తత్త్వమటుంచి- కవిత్వ మహత్త్వంబు
 తత్త్వంబు నండితి తదనుభూతి
 రసమయ కవితా విలాసలాస్యంబుల
 ఆత్మాను లోకన లందుచుండి
 అదియ నాకైనట్టి ఆత్మదర్శనమెన్న
 తత్త్వవరముగ గా దగునునున్న
 ఇది పూర్ణబిందువై యేనున్నయప్పుడు
 ఎటు పరిపూర్ణత నేనుగందుః
 ఆక్షరోపాసనా సముపాధిలోన
 ఆక్షరానందపదవి లక్ష్మముగ నుండి
 ప్రథిత రాహురిపేట పౌర వ్రసంగః
 సాధుసంగ కాశీవిశ్వనాథలింగః

తత్త్వకవిత్వచింతనలోన నాడక
 విత్వమంచును విన్నవించితి గదః
 అస్మికత్వంబు నా కవలంబనంబుగా
 ఇష్టదైవముల నెన్నుకొంచు
 శతక వింశతికాగ శతక సాహిత్యంబు
 సంతరించితి చాచాచాలు నాకు
 నా కవితాతత్వ సాకల్య మదిచాలు
 కైవల్య పదవిని గలుగజేయ
 పుట్టువుల కొల్కిలో విడిపోవరాని
 కొల్కియిదియందు ముక్తికి కోడియేల?
 ప్రథిత రావూరిపేట పౌరప్రసంగః
 సాధుసంగః కాశీవిశ్వనాథలింగః
 పూజాప్రతి ఫలంబు పొందగోరు మటందొః
 నీ వెఱుంగని కోర్కె లేవిగలవు?
 నాదు సర్వస్వంబు నీదెరా నా తండ్రీ!
 నీవు నేగా దగు నియతివాడ
 న్వవిషయంబు లటుంచి సరవిషయంబుగా
 అతిలోక భీకర మణయుగమున
 మతకుల భేదాలు మండి మంటలు రేవగా
 దేశ శాంతికి ముప్పు దెచ్చు నేమొ?
 జాతిని మహాప్రళయ మృత్యు భీతినుండి
 ఉద్ధరింపుము: మృత్యుంజ యుండవుగరః
 ప్రథిత రావూరిపేట పౌర ప్రసంగః
 సాధుసంగః కాశీవిశ్వనాథలింగః

మధురాక్కరలు

శ్రీ మదుపనిష దుద్దిష్ట చిన్మయానందమూర్తి :
 శ్యామలా హృదయవిశాల సా! మాజ్య పట్టభద్ర!
 సోమ శకల కళా పరిశోభిత మౌళిభాగ!
 కామిత జనాఘ కల్పక: కాశికా విశ్వనాథ:

దేవ: దేవేంద్ర మతుట ప్రసీప్త మణి ముణిచ్చటా
 ప్రపావృత శబలిత లలిత పాదపీఠ ప్రయుక్త:
 నేనినమ్రత శిరస్సాగ్ని నీ పద స్పర్శగొల్తు
 భావభవ గర్వ పరిహార: ఫణిహార: విశ్వనాథ:

జయజయ శ్రీ మదాంధ్రదేశ ప్రసిద్ధ త్రిలింగ:
 జయజయ శ్రీశహృత్సారస సహస్ర పూజితాంగ:
 జయజయ శ్రీ దళార్పనా సంతుషితాం తరంగ:
 జయజయ శ్రీ మహాలింగ: జయజయ విశ్వనాథ:

జయపద ప్రపూర్వకము నీ సంస్తుతితో - కవిత్వ
 జయము, అంతర్భూషిత్రజయము, కాలాపమృత్యు
 జయము, వ్యవహార జయము, సత్సంకల్పితా భీలార్థ
 జయము, లోనగూడురా పరాజయదూర: విశ్వనాథ:

శవ! శివా మనఃకాసార శిశిర లీలా మరాళ!
 భవ! భవ ధ్వాంతకాంతార పావకా భీల కేల!
 శివకరంబు శివహరంబు శేకూర్పు నా జన్మకు
 కవితకు, కలమునకు గురూ: కైమోడ్తు విశ్వనాథ!

శ్రీలు పొంపిరి వోవంగ శ్రీ విశాలాక్షితోడ
 హాలలోచన భక్తుల పాలివాడ వగుచు మా
 ప్రాంల నెలకొని మా యిచ్చు పూజలనంధు కొంచు
 విలుకొందువు మము బ్రజ నిరవార, విశ్వనాథ!

మున్ను శార్దూల మత్తేభముల తోడ నిన్ను గూర్చి
 మున్ను డిగ వేడుకొన్నాడ, మున్నూఱు కందవృత్త
 సన్నుతులు చేసికొన్నాడ; శాను తెనుంగులోన
 కొన్ని మధురాక్కరలు పాడుకొందురా విశ్వనాథ!

నాదు కలలోన గురురూపు నంగను వడ్డనీకు
 స్వాదు మధురాక్కరల కృతి వల్కెదనంటిగా, శు
 భోదయంబది నవ్య భావోదయంబుగ ఘడిల్ల
 పే దొరకొనినాడ మనుష పే దొర! విశ్వనాథ!

శనుడొకండును ముగురిండు లిందుండు తానొకడు
 గణము లివి మూటిపై యతి ఘడియించి పాదవాద
 మునను ప్రాస నియతి దప్పిపోనీక మధురాక్కరల్
 వినుతురా స్వామి! దయచేసి వినవయ్య విశ్వనాథ!

నన్న పాఠ్యుడు భారతాంధ్రంబునం దెడనెడను
కొన్ని మధురాక్కరలు సెప్పి కొనరుగా మధురాక్కర
నెన్నికకు నొక్కటియె జెప్పె నేనవి నూటొకటిగ
నెన్నుకొని వన్నుకొనువాడ గృతినీకు విశ్వనాథ:

మధురవద విశేషణములు మధురాక్కరల్ మధుర
మధురముగ వినిపించెద మత్కవిత్వా విపంచి
బుధులు మెచ్చని మెచ్చక పోవని తద్వృత్తకృతి
గ్రధన సిద్ధికి దీవింపు! కఠకంత! విశ్వనాథ:

విశ్వనాథ మధ్యాక్కరల్ వింటిని గంటి మున్ను
విశ్వనుత! మధురాక్కరల్ వినిపింతు నీకుగాన్ని
విశ్వసాహితీతో నిల్చు వీణన్నదో లేదో?
విశ్వసించితి నీ ప్రాపు వేటెల: విశ్వనాథ:

అక్కటలు తీరగా మధురాక్కరల్ చక్క గూర్చి
చక్కని తెనుంగు తీనెలో చక్కెర పోసినట్లు
మక్కువలు మీర వినిపింతు మాటు మోమిడకవాదు
దిక్కు మోమయి యూకొను స్థిరలింగ! విశ్వనాథ:

వేయి తమ్ముల పూజలో వెన్నుడు కన్నునుంప
వేయి యంచుల వాలిచ్చి పేరిమి సూపినావు
వేయిగాదు నూటికి సరిపెట్టి నా వద్యంబుల
తో యజము లిత్తు నేమిచ్చెదో: నాకు, విశ్వనాథ

ఎందుకని మధురాక్కర లెవరును వల్కలదో?
 ఎందుకని వల్కలగారాదో? ఎందుకు భాషేందిరా
 సుందరికి సుందరముకావో? చూతమనుచు - కలము
 నందినాడ నీప్రాపు నా కందిమ్ము! విశ్వనాథ!

ప్రాత వద్దెమ్ము లెడ రోతవడినారు క్రొత్త క్రొత్త
 కైతలని గీతులను గీయగా సాగినారు నేడు
 ప్రాత క్రొత్తలతో మేలి కలయికల్ కవులు వ్రాయు
 వ్రాతలను గాదనిన- తలవ్రాతందు విశ్వనాథ!

నాదు మధురాక్కరలలోన నై మండిక ప్రసాద
 సాధు మాధుర్య శబ్దవ్ర సారమదెంతో యేమొ?
 నీ దయా కల్పక మ్మిచ్చు నీడల తోడిదాను
 నాదనుచు లేనె లేదురా నా తండ్రి! విశ్వనాథ!

ఈ యనంత విశ్వమ్ములో- ఏనొక చీమదోమ
 నా యనుగు దోడ బుట్టులే నాతోడి జీవకోట్లు
 ఏ యహంకృతి కైనను ఏమి నానిర్వహణము?
 చేయ-చేయింప నీవెగా చిద్రూప! విశ్వనాథ!

కవిత యొకడిది నాకిప్పు కనికరించితి గదయ్య!
 ఎవరి బొగడిన నేమగు? ఈశ్వరేశ్వరునినిన్ను
 దవిలి బొగడిన యమభీతి తప్పు- తప్పు- పునఃపున
 ర్భవ మహాదుఃఖములు ముక్తి ప్రాప్తింపు విశ్వనాథ!

తెనుగు బొత్తపు బానం తీయని తెనుగు తేనె
నినివి పోయిరి మావారు నిండుగా ద్రావిత్వ
పెనిచికొని పోవు భావాల విడ పిక కైతలోన
మనిచికొను సామి: నన్ను నే మఱసిక విశ్వనాథ:

విధైలాద్ధిక నేర్వని పిననాడె నాపితయు
బిడ్డెదేరెను తెరువెద్ది పెనగి స్వయం కృషిగ
కొద్దికొద్దిగ గురులొద్ద గూర్చుండి నేర్చితంత
పెద్దయెఱుగను మన్నింపు వెలుతులు విశ్వనాథ:

పడుగుపేకలు పోయుచు వలువలు నేయువాడ
పడుగుపేకలు గణవృత్తి నద్దెములల్లుదు నీ
యడుగుదమ్ములపై నాన ఆంతియ నాపని న
న్నడుగునం బడి పోసిక ఆదుకో విశ్వనాథ:

ఏ సహస్ర నామార్చన తేనేమి చేయలేడు
ఏ సహస్రార చక్రాల కెగబాగు బేనెఱుంగ
వాసిగా నా కలము పూజ పాడింతు వలసినంత
వాసి నిల్చుము: కైలాసవాస: శ్రీ విశ్వనాథ:

నా వ్రభూ: విన్నపము నీకు నానా సువర్వకోటి
దీ వ్ర కోటిర మాణిక్య దీధితు అల్లసిల్లు
నీ వ్రభావాంఘ్రియుగళంబు నిలుపు నా హృదయపీఠి
అవ్రతిమ కవితా పూజలందింతు విశ్వనాథ:

వన్నగవిభూషణా! మదు పాసనా విధు లవి
 చ్చిన్నముగ సాగి పోవంగ జేయుమా చాలు నాకు
 తిన్నని యెడంద నీదు మూర్తిని నిల్పుకొంచుతైత
 కొన్న నల పూజ గావించు కొందుర! విశ్వనాథ!

లలితలలితాత్మ! నీ కృతుల్ పలికెదనంటి నేదొ
 పలుక నా ఉరమా నీవ పలికింపవలయుగాని
 పలుకు పలుకెల్ల నీవయి పలికింపు; కలకండపు
 పలుకు లాలికించి పులకించి పలికెద విశ్వనాథ!

బుడుతనెలతాల్పు! నాదగు బుడిబుడి నుడల తైత
 ఎడద నీ కెంతగా దృష్టి నీయంగ గలదొ యేమొ?
 కడిది జ్ఞానంపు రాశివిగద! విద్యలన్నింటికి
 ఒడయడపు - ఒజ్జవుంగద! ఓ యయ్య విశ్వనాథ!

భావనా తీత! నీ రూపు వర్ణింప లేరెవరు
 నా పశముమాత్రమెట్లుగు? నా తండ్రి కవిజాక్షి
 నా పశము గాక యేయున్న, నా వేత నైనంత నీ
 సేవలను జేసికొనిమ్ము! చేసెద విశ్వనాథ!

నా తలపు వెల్లువలపొర్లునకు గట్టవేసికొని
 తైత మాగాణి నేలను కలము హలమున దున్ని
 జాతికి నవ్యభావ నవ్యములు పండించియాయ
 ఆతత భవదా శీర్వాద మందింపు! విశ్వనాథ!

ఈ కవిత యె లేసర్న ఇంకేమి అంతయు సున్నయే
 ఈ కలము జీవినైతి ఇదేనాటి పుణ్యఫలమొ:
 నీ కరుణయింత కలిమికి నే గృతజ్ఞుండనయ్యె!
 చేకొనుము కైత కాన్కలు శీతకంత: విశ్వనాథ:

కృతులు నా భాగ్య మనుకొండి కృతపూర్వ సుకృతల!
 కృతుల నతుకుకొని బ్రతుకు- కృతకృత్యు డౌదునంటి
 మెతుకులకు నేరినో కొల్చి మొఱ మెచ్చ లొందనేల:
 కృతుడ గాలేను నన్నిట లెడలనీ: విశ్వనాథ:

నింగి చివరల కెక్కగా నిచ్చె న లిడినటు, క
 డంగి కొలపాత్ర బూని కడలిసిరు కొలిచిట్లు
 లింగ: నీ మహిమలసన్న లేఖిని బట్టితి నా
 సంగతిది సనునపుల పాల్కలువకు విశ్వనాథ:

బెషనిషదై క వక్ష్యమా ణాత్మక! నీదురూపు
 చూపులను జూడగాక లో జూపుల చూడ నేర్పు
 చూపవొకొ? కవితా ధృష్టి జూడ నుంకించినాడ
 రూపజిచి మాయ, చూపు: నీ రూపు శ్రీ విశ్వనాథ:

లింగ: నీ కరుణాపాంగ లీలా సుషంగముల్ ను
 సంగతంబులు గావింపు! సాహిత్య సాహిత్యముల్
 గాంగ నిర్వర వర సద్గుణరాశ వాగ్దార ను
 సంగతంబుగ నాకు సుసంగాత్మ! విశ్వనాథ:

హృదయ మారదలతు ఈమా హృదయాబ్జ చంచరికః
ముదము మీర బిలుతు మహామునిలోక లక్ష్మమాణః
కొడవ దీరగొలుతు కపికోటి సంచాయమానః
చిదుమచే తండ్రుడి! క్షుద్రముల్ చిద్రముల్ విశ్వనాథః

రుద్ర! భద్రాయితాత్మ! నీ రూపు నా లోవలను
ముద్రపడనిమ్ము! ముక్తిరాణ్ముద్ర యదియగు నిరు
పద్రవా నందజలధి దెప్పల గట్టి తేలిపోదు
ముద్ర చెఱువకే కరుణా సముద్ర! శ్రీ విశ్వనాథః

చెఱగి పోనీకు నీ మూర్తి చిన్నయానందమూర్తి
తఱిగి పోవని భక్తితో తరతరాలుగను నిన్ను
మఱిగి పోయెడు మనసులే మా కిమ్ము! పుట్టువు గు
ట్టెఱిగి కొందుమురా తండ్రుడి! ఎఱగెద విశ్వనాథః

నంది వాహనః నీ కభినంద నా పూర్వకమ్ము
లంద జేయుదు - కైమోడ్పు లందుకొని కృపారస
స్యందిత కటాక్షములు నాకు నందింపు! పొందింపు! క
డింది విభవముల్, భవములు డిండింపు! విశ్వనాథః

ఆదమఱచి నిద్దరవోయి నట్లయ్యె నింతపట్టు
నాదుపుట్టువు గట్టెక్కు నాడెంపు గుట్టాకం డి
కేదియును జూచుకోనైతి నీ కైత పిచ్చితవ్వు
ఏది యెటులైన మాన నేనిదిమాన విశ్వనాథః

గుఱకపెట్టి నిద్దురపోవ- కొంపడిసి నిసిరేయి
చొటబడి గృహ మున్నదియెల్ల జోరు డూడ్చుకొనినట్లు
ఎఱుక మఱచి నరుడు రిత్త యేగింప గాలమెల్ల
తడిగాని హరించు నాయువు దామిత్తి విశ్వనాథః

నాదబిందు కళారూప! నాకు నీ రూపు తోవ
దేది నిమజ్జాచు కేఱక? మేది పొడింతు తండ్రి!
కాదు కూడదనక నాదు కలలోన వైనగాని
పేదుదరిసెనమిడి చెప్పు నినుగంట, విశ్వనాథః

నా కృతుల నీ యసంఖ్యాక నామాల నొడిగినంత
త్రైకొనెద, సుసంబోధనా కారక ప్రత్యయాల
వాకొనెద వినిపించుక వల్కవే ఓ యటంచు
నా కలము ధన్యతంగందు నా తండ్రి! విశ్వనాథ

అర్ధకామంబులవి లొకె కార్ధముల్ వానితోనె
వ్యర్ధముగబోయె - కాలంబు, వార్ధక్యమందు పొర
మార్గికం బేమి సాధింతు? ఐనంత జన్మాంతర
ప్రార్థనాను బంధముసేయు మఖిలేశ! విశ్వనాథః

ఋజు! నీ బడి పిల్లలై యున్నారు జీవులెల్ల
ఋజు గంబున పుట్టుపు లివి తరగేతులు గాగ
సజ్జలై దాటుచున్నారు స్వామి! నేనందొకండ
లోజ్జు వడనీకు దాటుటలో నన్ను విశ్వనాథః

అంధకవిరోధి! పాడు దివాంధమటు మనను, భ
వాంధకిమిర ప్రపాతమై అణగి నుణగి యయుండు
బంధుర జ్ఞాన రవికరస్పర్శత గనదు దీని
అంధతను బాపు జ్ఞాన వైద్యముచేసి, విశ్వనాథః

కుంజరా సురభంజనా! కుదరదు మది సమద
కుంజరమటు విశృంఖలా క్షుద్ర మార్గమున బడి
రంజన చెడగొట్టునదయ్యె, లఘుగతి-తెమ్ముదీని
భంజనకు నీ కృపాలాన బంధమ్ము, విశ్వనాథః

ఓయి! వేదతురంగ! నా కొదుగుబాటు పడక, బ
ల్మాయ తురగంబులై యివ్వి మూర్గాలు తప్పిపోవు
నీ యుదాసీన భావంబు నిలిపి యీ యింద్రియాతి
నీ యదుగు దమ్మి నమ్మిక నిలబెట్టు! విశ్వనాథః

పశుపతీ! బుద్ధియొక మొండి పశువిద్ధి నిజదొకింత
వశవడదు నడ్డదిడ్డముల్ పరువెత్తు నీ భక్తియాస్
పశుల బందెల దొడ్డిలో బంధించి శీలమను
కశను బ్రహరింపు! తిక్కచక్కంబడు విశ్వనాథః

స్వామి! కొండలు కొండలై ప్రాగ్భవా స్మ త్కల్పితో
హృదయ పావకర్మంబులు దద్దరిల్లగ గుండియ
తేమెయి బెడిగి యున్నవో? యిమ్మిపుడై న నీ కృ
పా మహావజ్ర మవియొల్ల బడగూల్తు విశ్వనాథః

ఏమి మనసేమి యింద్రియా లీయవి వీనితోడ
స్వాములకు నైన- చచ్చిన చావుగా నుండ మహా
ద్దాము లగుచు - కామాదు లంతశ్చ త్రులార్వరు వా
రే! మునులు గెల్వగా తేర దెట్లాకో? విశ్వనాథ!

కామునకు దోడగుచు- పచ్చెకాడు వాడొక డహో! మ
హా మహాలనేని జెవిపట్టి అంగనా పాదాక్రాంతు
లై మనల జేయువాడు మోహభిధానుడుర వాని
కాముతోగూడ దెగగాల్పగా మైతి విశ్వనాథ!

కోర్కె మదలోభ మాత్సర్యము సతీధ్య లో? నగర్భులో
వ్యాధులై కామమోహుల అదుపున మూకగట్టి
బోధ చెఱచి మునులనైన ముకుద్రాశ్చ గట్టియీడ్చు
రీ ధురంధర రిపుషట్క మెడలింపు! విశ్వనాథ!

ద్వంద్వరహిత! బ్రహ్మాంద్రాది వందిత వదనంకజ
ద్వంద్వ! ఎన్ని జన్మలు నన్ను బట్టించిన భవత్పద
ద్వంద్వ ములభక్తి వదలని వై నంబు జూపుమయ్య!
ద్వంద్వ ముల వేమియిడక, వందవమురా విశ్వనాథ!

కవ్వకుత్తుక సామి! నీ కంఠ కాశిమరేఖయ
చెప్పదగు పాలమున్నీటి జిలుకుచో విషము వుట్టి
ముప్పగలిగింప దెప్పునం బుడిసిట ద్రావినావు
గొప్ప నీ త్యాగ బుద్ధికి గుఱుతది విశ్వనాథ!

శమన మదమర్థనా! ప్రసన్నతా గుణవర్ధనః
 యముని పాశాని కదిరి లింగా లింగనా సంగుడో
 కొమిరె పాయమ్ములో నున్న కుఱ్ఱ మార్కండేయు, జ
 గ మెఱుక, జగా మెఱుగుగా గాచితి: విశ్వనాథ:

పువ్వు దేరుల వాడెంత: భూధరరథుని నిన్ను
 పువ్వుటమ్ముల నెదురొడ్డి మోహరించునె: మనస్సు
 నొవ్వజేయునె: సెగకంట నుసిమసి రాసిగాగ
 క్రొవ్వడంచితి దోమయ్యెన్లు సరియె: విశ్వనాథ:

త్రిపురహర: పురదైత్యుల తిక్కడిరన్నగ రథంబు
 విపుల, రథసారధివిది, రవి శశి రథాంగముల్, ర
 ధపుగుఱ్ఱాల్ పుగ్గితుల్, హరితూపు, తరకసమద్ధి, కన
 కపు గిరివిజుగ బన్నితి కాదొకో! విశ్వనాథ:

నీంజాక్ష నీరజ భవుల్ నీ మొదల్ తుదలుగాంచ
 నేరుదు మటంచు మంటికి స్త్రింటికి దూరి పారి
 నేరక మకుట మణి మృణీ నీరాజనల నీవద
 నీరజంబుల వ్రారె: నిఖిలేశ! విశ్వనాథ:

అడుగుటే తడవుగ - పార్వతమ్మ - అడిగినదని
 ఒడలు సగపాలొసంగతి, వుండనిచ్చితివి గంగ
 జడల ముడులందు - అక్కడే చందమామకును మన్ని
 యిడితి భళిభళీ నా త్యాగ మిటులాకో: విశ్వనాథ:

తొరినంత మాత్రాననే కోట కావలి పనికి
 తొరితోగూడ సిద్ధమై కాసితి బాణాసురు
 తొరికలు దీరునటుల భక్తుని గాయ శూలమూని
 తొరితోడ బెనంగితి సరిసరి విశ్వనాథః

పవనిధుల నాధుడైనాడు సరవాహనుడు కుబేరు
 డచితథ సుదర్శనాయుధం బందుకొన్నాడు విష్ణు
 ఎవరెవరికేడి వలయునో యిచ్చితి నీవడేవః
 ఆవిరళ భవత్కృపకు రూపులవియగు విశ్వనాథః

భూతనాథః నీకను సన్న భూతపంచక మిద్ది ని
 ర్జిత భంగి వర్తించు గిరితొలగ బోక, వగల్
 రాతిరిని గలిగింతురు రవిచంద్రు లెందు గడ్డి
 ప్రేతముం గదలదు త్వదాజ్ఞందప్పి విశ్వనాథః

ఆపనిషత్తులు చేదమ్ము లొక్కటి యేమి వాల్చు
 యపు విధములెల్ల నిన్నభి వ్యక్తంబు జేయునయ్యః
 ఆపనిషద్గోచరుని ఆగమోప పాదితమూర్తి నిన్
 చపలచిత్తులు తెలియగా జాలరు విశ్వనాథః

నీ యుబుసు సోకకోయేమో? నిఖిల భూతముల సృష్టి,
 నీ యుపక్రీడలకు నేమో? నిరతిలోక సృజన, దు
 ర్జయములు నీదు లీలలు నేరనే నెంతరా! వి
 హ్నాయసము నద్దమును గొల్పునట్టిడ విశ్వనాథః

ఎన్ని లోకములను సృజే యించి తివీరః చివరి
కన్నిటి అయంబు జేసెద వాట తీరిన విధాన
చిన్న పిల్లలు బొమరిండ్లు చేసి వేడుక తీరగా
నన్నిటిని జేసి పైచెడు నట్టుల విశ్వనాథః

ఎవరొకో? వ్రాసు: నీకన్న నీ నింగి పుటవయిన
రవళిచుక్కల వ్రాసును వ్రాయు వ్రాయసకాడు, పే
దు విభులకు కాసనాలుగా దొలిచితి వేమొగాని
అవగతము గాకయే వచ్చె నవియేమి విశ్వనాథః

స్థిరచరాస్తుల గడనకై చెమబోడ్చి రేబవల్లు
చరమునుగూర్చి నిల్వడి చరమంచు స్థిరముగూర్చు
స్థిరము తన్నంటి యుండునా? నేతులు మారిపోవు
స్థిరము తాగాడు నరునికి చింతేల: విశ్వనాథః

సిడల పెంపున- అహమెచ్చి, జేగులు కనులతోడ
బరితెగి చరించు నరుగ్రుడ్డి బావంగ దారిద్ర్యమే
అరయ- అంజన మనిచెప్పె, ఆమన పోతురాజు
ఎఱుక మఱువంగ- ఏరికి నేలయ్య: విశ్వనాథః

పుట్టువులు మెట్టులగుగదె: మోక్షంపు మేడపైకి
మెట్టు లోకొకటి దాటి యీ మెట్టు నొందితిర తండ్రి:
మెట్టు చిట్టచివరిదై మిఱుమిట్లు గొలువగన్ను
లిట్ట నడుదునొ: ననుబడ నీయకే: విశ్వనాథః

బడలి బిగిపీడుచున్నది- ఒగినాగి దలయు నెఱ
పెడిని, నుడి ముడి వడెడిని, సిడిముడి, చీత్కరింపు
పొడమెడిని, దృష్టి మాంద్యము పొసగి నడ చెడిని,
పొడగనబడవె! శరణంటి ముక్కంటి! విశ్వనాథ!

చిన్నయానందకంద! నీ చేరిక నా కదెప్పు;
జన్మ దుఃఖ వరంపరా సంక్షోభ తీర్తు వెప్పు;
జన్మ శత సహస్రముల సన్స్కారము తోడగాని
జన్మ రాహిత్య పుండువా? జగసీత! విశ్వనాథ!

పూర్ణదీ వాకు నీ జన్మ దుర్లభమేని ముక్తి
ఊర్జితో దారబుద్ధి నా కొదిగింపు మఱు జన్మయం
దార్జిత మదీయ పుణ్యము లలరార మోక్షసము
పార్జనకు బాటుపడెద- కటాక్షింపు! విశ్వనాథ!

జీవితమొక- ఉద్గ్రంథమే శివ! బాల్య కౌమారముల్
యౌవనము వార్ధకము నాలుగ ధ్యాయములుగ నందు
యౌవన మదెప్పుడో ముగిసె- అంతిమము ముడిమి ని
దేవిధిని ముగింపించెదో? యీశ్వరా! విశ్వనాథ!

సుందరీజన సౌందర్య సుమరసా స్వాదన కిం
దిందిరము చందమున నరుడిటునటు తిరుగు ముక్తి
సుందరీమణి శాశ్వత సుఖర క్తికి మరలింపు
మందముగనుండు భక్తలోకానంద! విశ్వనాథ!

విశ్వ కావ్య బృహత్తర విరచనా ప్రాధి తోడ
 ఈశ్వరుండైతి వీవు- ఈశ్వరుండైతి నీదు
 విశ్వకృతి వర్ణనా శృతి విరచనా ప్రాధి నేను,
 ఈశ్వరైశ్వత సిద్ధించె నిటువారు! విశ్వనాథ!

బిరుదు లొక కొలహత్యలా? విజ్ఞాన వారానికి
 బిరుదు లేమందు కొన్నాడు వేమన్న: వాని పద్య
 సరళి కెదురెక్కడున్నది? జగములో యుగములోన
 నరుడు సర్వజ్ఞుడనుకొంట నగువాటు విశ్వనాథ:

నీ నిరాకాత సాకార నిర్గుణ సగుణము లం
 దేనిగాదన నాత్మ్యసి నిర్వచ నాంరీతి
 దేనికిందానికేయగు దేనికుండిన నమ్మిక
 దానికైన నాకా సైకత హితంబు విశ్వనాథ:

జాట జూటావకుంతిత జాహ్నువీ లేఖవాడ:
 కూట సురకోటి కోటిర గుంఫిత దీప్తివాడ:
 హుటక మహిధరాత్త మహా రనుష్టాణివాడ:
 కోటి గుణితంబు నాకు నీ కొల్వురా! విశ్వనాథ:

జనన మరణ చక్రావృత్తి సంసారమైన యష్ట
 జనన మరణ రాహిత్యంబు శాశ్వత సుఖమనంగ
 ఆనుభవించు వాడేడి: శూన్యంబున గలిసపోయి
 ఆనుభవమునకు రానిది యయ్యెగా విశ్వనాథ:

పరమమొక కేంద్ర బిందువు పరిపూర్ణ జీవనాశి
 పరగు నె జీవకోటి తద్వాహిని ప్రవహితంబు
 మరల నిది మహాప్రళయాన మౌలిక స్థితిని బొందు
 పరలు విద్యుత్క దీపిగా ప్రతిగ, శ్రీ విశ్వనాథః

ఇంతదాక నా చేసినదేమిః అను స్వారమే
 యింతలో సంతయావన మట్టె తున్నుమనిపోయె
 అంతి మా శ్వాసమిది జర, ఆకటః నెట్టుకొనివచ్చె
 ఎంత మోసమురా పరమేశ్వరః విశ్వనాథః

ఎంత కాదనుకొన్న - ఈ యీషణ త్రయము నుండి
 స్వాంతము మరల దేమిరా స్వామిః శీలబిగియించి
 తింతగా మాయసంస్కృతి - ఇంతలో నింతయైన
 భ్రాంతి చావదు దీవి రూపంబాః విశ్వనాథః

దిగునవడు జాను దప్పుమే దిగదిగగ గజీ దప్పు
 ముగను కంత దప్పు ముగనై మునిగి పోవంగజేయు
 తెగని సంసార జలధికి- తెప్ప నీ కరుణ తప్ప
 తిగకనుల సామి యింకేది తెరువప్పః విశ్వనాథః

ముదిమిపేరు విన్నంతనే ముందె గుండె దడపుట్టు
 గదిమి కొనివచ్చు రోగాల కాయము హేయమౌచు
 బ్రదిమి బరువొనరించునోః ఫాలాక్షః భక్తరక్షః
 అదిమి వేయకురా నన్ను - అడుగంట విశ్వనాథః

ఒకటి చేయుము: విప్లవ ము గ్రాహి: ఉగ్రజల
రకరకల రుజలతోడ జాచి అంప మిడకింత
సుకరము ఘడింపు నీ సేవ జొనిపెద బుద్ధి నింక
తికమకలు పెజ్జకుర నమ్మ దేవేశ: విశ్వనాథ:

అడుసు కల్వయౌ సంస్కృతి కావలి యెడ్డుజేరి
గడుసు పోకల మనసును కంఠాన గట్టివైచి
ఒడు దొడుకులేని భావాల-ఒసపరితై తివృత్తి
నడుపుకొనురోజులేయిమ్ము నా కెట్లు విశ్వనాథ:

వీరయ గురూప దేశంబు విడవక పంచాక్షరి
నేరిచిన వట్టు జపియింతు నిరతంబు రేపులందు
తీరిచెద నీవు గృతులేవొ ధిసములు మాపులందు
వేరె యేడికి: బ్రతుకెట్లు వెడలనీ విశ్వనాథ:

ఘండశల మౌళి: కవినౌట కవితలు వాయుకుండ
ఉండలేను కలము మాని ఉండలే నుండలేను
ఉండెదమటన్న దరిదోచ కుండని రీతియయ్యె
ఉండి నన్నాళ్లు నన్నిట లుండని విశ్వనాథ:

కోరికలకేమి కొల్లలు కొల్లలు పుట్టివచ్చు-
కోరదగునేదొ మిడికింత కుదరక నచ్చెనాకు
కోరికలాసంగు దొరవీవ కోరలే నై తినేనే
కోరకుండగనే కూర్చు కోరికల్ విశ్వనాథ:

కొద్దినోచి పెద్దయడుగు గొంతెమ కోరికల
బుద్ధియేలర యని తోసి పుచ్చకు నన్ను తండ్రి
పెద్దనోమంగజాలని పేదనేనయితి ముక్తి
కద్దనుము రద్దనకుమయ్య! కరుణాత్మ! విశ్వనాథ!

సాహితీ సేవ నీ సేవ చాలు నీ రెండు నాకు
సాహితీ ర కిలోన రసజలధి దేలి పోలి
ఉహకందని నిన్ను నే నూహింప జూతు నాత్మ
ఈహ చెడగొట్ట కిటునాకు, ఈశాన! విశ్వనాథ!

ఒకరి యున్నతి వట్ల చూపోవమి వద్దు తండ్రి
ఒకరి దుర్గతి వట్ల చూపోవమి వలయు నింతె
ఒకరి మేలు మేలను బుద్ధి యొదిగింపు మింతకన్న
ప్రకృతి రమణీయ మెద్ది? వరాత్పర! విశ్వనాథ,

ఒకరి అణచి ఉచ్చస్థితి నొందు నూహలు వద్దు! నిం
కొకరి కొంతా కనక ముల కుబలాట వద్దువద్దు!
ఒకరి సుఖమాత్మ సుఖముగా నొదిగింపు మింతకన్న
ప్రకృతి కావలసివదేమి? వరమాత్మ! విశ్వనాథ!

ఎవని పుట్టుపు లోకోపకృతికి దావల మగునో?
ఎవని గుణములు సంస్కర జీయమో యుదయవేళ?
ఎవని బుద్ధి ఆస్తిక్య సమిద్ధమో? వాని పుట్టు
వవని సార్థకము గదోయి. అమృతాత్మ! విశ్వనాథ!

ఆర్థమెఱచూపి అన్యుల కడ్డముల్ సనుచు - పాడు
స్వార్థమునకు గడ్డి గఱచు వారి జీవితము కన్న
వ్యర్థజీవితమేది? ని స్వార్థ సేవాసక్త మౌ
సార్థకపుజన్మ యొకయింతి చాలదే! విశ్వనాథ!

మతము పరమార్థ మేమిటో మఱచి హింసా ప్రవృత్తి
 మతమదొక మహాన్మాదమై మారణ హోమమందు
 హతముగా గావించబడుచుండి రుగ్రాక్ష! యేమనందు
 హితముగాని మతంబది యేలకో? విశ్వనాథ!

ఏవో నినుగూర్చి, ననుగూర్చి - ఈ లోక హితముగూర్చి
 భావములు తొలినట్టుల వాకొంటి నా నివేద
 నా వివేచనా శతమున నలునులు నెరనులున్న
 నీవయే దిద్దుకొను సామి! నీ వాడ, విశ్వనాథ!

“శివ మహిమ్నా” స్తుతింజేయ శిఖిరిణీ వృత్తభంగి
 శివుడవు ప్రసన్నమై కటాక్షించి తి షష్పదంత
 శివ! యిటుల మధురాక్కరల్ చెప్పితి నీకు నిన్ని
 శివకవుల జేర్చి నను గటాక్షింప వే! విశ్వనాథ!

కలము పట్టిన బేళను - కలిసి రాజేసినావు
 కలముతోనె భావాలునుం గదలి రాజేసినావు
 కలము తులకింప, బులకంచి కై తను గూర్చినాడ
 ఖిలము గానట్టి పదవి దక్కింపవే! విశ్వనాథ!

ఐదు పదితోడ! పది పదులైన యీ మధురాక్కరల్
 స్వాదు నుమధుర మా కంద సదృశము లిట్టుకొండి
 చేదుదిన్న నీ కుతుక చేదుతో విడిగిపోవ
 నాదు బ్రతుకు చేదులవియు, నా తండ్రి! విశ్వనాథ!

తాపక సిటాల లోచ నోద్భవు డగ్నిమామనువు
 దేవలుడు పంశక రగా దేవాంగుడ సకల ను
 ధీపర విధేయాడను మత్స్యతిహాపరిగ్రహిత వౌచు
 దేవ! నను బోమశ్శేఖరు దేవింపు విశ్వనాథ!

సమాప్తము.

